

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 glđ. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamezne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Dr. Etbin Henrik Costa.

Neizmerna in pri sedanjih žalostnih razmerah nenadomestljiva zguba zadela je vso slovensko domovino: umrl je v četrtek 28. jan. v Ljubljani o 1/2, 9. uri na večer blagor. gospod dr. E. H. Costa. Bodočnost bo še le prav pokazala, kaj da smo Slovenci z njim zgubili. Bog nam ohrani dolgo let še gospoda dra. Jan. Bleiweisa, skušenega zagovornika naših pravic, obudi mu pa enakomiselnega podpiratelja, ki ima vsaj nekoliko onih zmožnosti, ktere so prijatelji in neprijatelji na dru. Costi občudovali! — to je vse, kar v veliki bridkosti zaradi nepričakovane zgube reči in želeči zamoremo.

Pokojnik je bil sin c. kr. ravnatelja glavne mitničarije v Ljubljani; svoje študije zvršil je na graškem vseučilišču, kder je — komaj 22 let star, doktor modroslovja in pravošnanstva postal. Spisal je najpred v nemškem jeziku več znanstvenih knjig, ki so učenjake pozorne storile na nja bistro glavo ter mu je ministerstvo ponujalo častno mesto profesorja na Krakovskem vseučilišču; pa blagega moža navdajala je želja, delovati v domovini, pospeševati blagor zapuščenega naroda slovenskega.

Kot odvetnik v Ljubljani pridobil si je po svoji izredni učenosti in bistrosti kakor tudi po svoji nesebičnosti srca vseh, ki so pri njem pravne pomoči iskali. Ko zasije s cesarsko diplomom leta 1860 Slovincem milejše solnce, zastavil je tudi dr. Costa vse svoje sijajne zmožnosti narodnej stvari ter je bil zaporedoma v kranjski deželni zbor, od tega pa v državni zbor voljen. Povsod, v dež. kakor drž. zboru, se je odlikoval po svoji redki izurjenosti v vseh zadevah javnega življenja. Ob direktnih volitvah v drž. zbor l. 1873 je pa mož, kateremu se druga ni očitati moglo, kakor da noče z liberalci proti cerkvi in duhovenstvu vleči, združenemu hujskanju nemčurjev in — mladoslavencev podlegel, namesto njega pa — nemčur voljen bil! Možu tolikih zmožnosti, tako neutrudljive delalnosti in krepke, neustrašene volje ni bilo treba vsiljevati se za „prvaka“ ali zakotno proti kateremu tekmeču zvižaje kovati in ga spodrivati, — njemu je odlično mesto med voditelji slovenskimi samo ob sebi pripadalo. Zato ga najdemo povsod na čelu, kder je šlo za pravično narodno stvar: bil je dež. odbornik, ud dež. šolskega sveta, po smrti Tomanovi ves čas prvosednik „Matice slov.“ in eden najmarljivejših spisovalcev, podpredsednik kmetijske družbe, narodne čitalnice in pol. društva „Slovenije“ itd. Vsaka pravična stvar našla je v njem najkrepkejšega podpornika, ki je z vso vnetostjo pospeševal v deželi in zunaj nje narodnostno stvar. Spadal je blagi Etbin tudi k „deležnikom“ našega kat. tiskovnega društva.

Pri tolikem vsestranskem trudu, ko si blagi mož nobenega počitka ni privoščil; pri velikih duševnih bridkosti, kterih mu je prizadevala strast in zavist nasprotnne stranke, se ni čuditi, da se mu je sicer krepko zdravje preneglo porabilo. Umrl je za raka v želodcu po silno kratki bolezni v 43. letu svojega življenja.

Imena dra. E. H. Coste narod slov. nikdar pozabil ne bo!